

Sygn. akt IV P 97/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alicja Lisiecka
Sędziowie/Ławnicy:	b/ł
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Stanisz

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. w Inowrocławiu

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **Zakładom (...) S.A. w K.**

o sprostowanie świadectwa pracy

1. prostuje świadectwo pracy z dnia 18 maja 2016 r. wydane powodowi G. S. przez pozwanego Zakłady (...) S.A. w K. z ten sposób, że uzupełnia w/w świadectwo w ust. 4 pkt 8 o informację następującej treści: „od dnia 01 września 1986 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. wykonywał pracę zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów, przewidziane w dziale VIII, pkt 13 wykazu A załącznika wykazu prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43),
2. w pozostałej części powództwo oddala.

SSR Alicja Lisiecka

Sygn. akt IV P 97/16

UZASADNIENIE

Powód G. S. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w dniu 10 sierpnia 2016r. i skierowanym przeciwko Zakładom (...) S.A. w K. domagał się sprostowania wydanego mu przez pozwanego świadectwa pracy z dnia 18 maja 2016r. poprzez uzupełnienie jego treści o informację, z której wynikałoby, iż powód w okresie od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1999r. wykonywał u pozwanego prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a mianowicie prace zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż pracując u pozwanego na podstawie umowy o pracę, w systemie zmianowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku „mistrz zmianowy transportu kolejowego”, w okresie objętym pozwem- tj. od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1999r.- na powyższym stanowisku wykonywał prace

zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów, które to prace zaliczane są do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Powód podał, że do jego obowiązków pracowniczych na w/wym. stanowisku należało wykonywanie obowiązków dyżurnego ruchu, odprawiacza i kierownika pociągu, a mianowicie:

a) wykonywanie prac związanych z odprawą pociągów, w szczególności: przyjmowanie i zdawanie wagonów na punkcie zdawczo-odbiorczym, sprawdzanie przesyłek pod względem techniczno-handlowym, sprawdzanie dokumentów przewozowych, spisywanie wagonów w składzie pociągów,

b) wykonywanie prac związanych z organizacją prac manewrowych na bocznicach, w szczególności: organizowanie pracy manewrowej, nadzór nad drużyną pociągowa (trakcyjną, manewrową), dbanie o prawidłowe, zgodnie z przepisami BHP, warunki zabierania wagonów z punktu zdawczo-odbiorczego oraz podstawiania wagonów na punkty załadunkowe i rozładunkowe na bocznicach (...)

c) wykonywanie prac związanych z nadzorowaniem pracy robotników za i wyładunkowych ziaren oleistych i śrutę poekstrakcyjną, w szczególności dbanie o prawidłowy, zgodny z instrukcją, załadunek wagonów.

Dalej powód wyjaśnił, iż łączący go z pozwanym od dnia 1 kwietnia 1985r. stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem 30 kwietnia 2016r., na zasadzie porozumienia stron, jednak strona pozwana wydając mu w dniu 20 maja 2016r. świadectwo pracy opatrzone datą 18 maja 2016r. nie zawarła w nim informacji objętej żądaniem niniejszego pozwu, jak również w piśmie z dnia 22 lipca 2016r., doręczonym powodowi w dniu 4 sierpnia 2016r., odmówiła sprostowania przedmiotowego świadectwa pracy w sposób oczekiwany przez powoda i stąd też niniejszy proces.

Pozwany - Zakłady (...) S.A. w K. - wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 9 września 2016r. (k. 9-10) strona pozwana w pierwszej kolejności podniosła, iż powód nie ma interesu prawnego w domaganiu się w niniejszym postępowaniu ustalenia, że we wskazanym w pozwie okresie wykonywał on w pozwanym zakładzie pracy prace w warunkach szczególnych. Pozwany podkreślił, iż weryfikacja uprawnień powoda do otrzymania wcześniejszej emerytury należy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i nastąpi w postępowaniu wywołanym wnioskiem powoda o wypłatę świadczenia emerytalnego. W ocenie Zakładów (...) S.A. w K. dopiero w razie odmowy przyznania powodowi emerytury, G. S. uzyska interes legitymujący go do żądania ustalenia okoliczności stanowiących podstawę jego wniosku i kwestionowanych przez ZUS. Odnosząc się zaś merytorycznie do żądania zawartego w pozwie, strona pozwana podała, iż wydane powodowi świadectwo pracy z dnia 18 maja 2016r. jest zgodne z dokumentacją zgromadzoną w aktach osobowych powoda, które wraz z odpowiedzią na pozew złożył pozwany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód G. S. był zatrudniony w pozwanym Zakładach (...) S.A. w K. w okresie od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 30 kwietnia 2016r., a to na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie zmianowym, na stanowiskach: od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1999r. - mistrz zmianowy transportu kolejowego oraz od dnia 1 stycznia 2000r. do dnia 30 kwietnia 2016r. - spedytor-zmianowy. Dodatkowo, poza obowiązkami służbowymi, w okresie od dnia 1 marca 1987r. do dnia 31 grudnia 1993r., powód wykonywał czynności celne przy wysyłce na eksport, wagonami i samochodami, surowców i wyrobów pozwanego.

(bezsporne)

Z dniem 30 kwietnia 2016r. - na zasadzie porozumienia stron, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, G. S. i Zakłady (...) S.A. w K. rozwiązali umowę o pracę zawartą pomiędzy nimi w dniu 1 kwietnia 1985r.

(bezsporne)

W dniu 20 maja 2016r. pozwany doręczył powodowi świadectwo pracy opatrzone datą 18 maja 2016r., w którym- w ust. 4 pkt 8- stwierdzono, iż G. S. od dnia 1 stycznia 2009r do dnia 30 kwietnia 2016r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, tj. prace bezpośrednio przy ustawianiu drogi przebiegu pociągów i pojazdów metra (dyżurny ruchu, nastawniczy, manewrowy, ustawiacz, zwrotniczy, rewident taboru bezpośrednio potwierdzający bezpieczeństwo pociągu, dyspozytor ruchu metra, dyżurny ruchu i stacji metra).

(bezsporne)

Pismem z dnia 23 maja 2016r. powód złożył wniosek o sprostowanie ust.4 pkt 8 świadectwa pracy z dnia 18 maja 2016r. poprzez dodanie informacji, iż prace w zakładowych służbach kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów, jako prace w warunkach szczególnych, powód świadczył na rzecz pozwanego również w okresie od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 2008r. Pismo powoda z dnia 23 maja 2016r. zostało doręczone pozwanemu w dniu 24 maja 2016r.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 18.05.2016r.-k. C.13- (...). akt osobowych powoda, pismo powoda z dnia 23.05.2016r.-k. C.14 akt osobowych powoda, przesłuchanie powoda G. S.-k.43-44,e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:44:00-00:54:53)

Pozwany nie sprostował świadectwa w sposób oczekiwany przez powoda i wskazany w jego wniosku z dnia 23 maja 2016r. Podał, że dla określenia stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ma zastosowanie zarządzenie nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. , nie zaś zarządzenie nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1983r. ustalające stanowiska pracy w szczególnych warunkach w resorcie komunikacji, na które w swoim wniosku o sprostowanie świadectwa pracy powoływał się powód. Skoro w wykazie stanowisk pracy, będącym załącznikiem nr 1 do wskazanego zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, nie ma wymienionego żadnego ze stanowisk, które zajmował powód w trakcie wykonywania pracy w Zakładach (...) S.A. w K. ,zatem – w ocenie strony pozwanej- brak było podstaw, aby uznać, iż powód wykonywał u pozwanego prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze także we wskazywanym przez powoda przedziale czasowym, od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 2008r.

(bezsporne)

Powód G. S. zatrudnił się w dniu 1 kwietnia 1985r. w (...) Zakładach (...) w K. (obecnie Zakłady (...) S.A. w K.) w komórce organizacyjnej (...) jako mistrz transportu kolejowego.

(dowód -umowa o pracę z dnia 1.04.1985r.-k. B.1 akta osobowych powoda)

Pracę w charakterze mistrza transportu kolejowego powód wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie zmianowym, od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1999r. przy czym od dnia 1 września 1986r.- zgodnie z przyjętym przez strony „Aneksem do Karty zadań, uprawnień i odpowiedzialności stanowiska pracy”-do obowiązków pracowniczych powoda na w/wym. stanowisku należało m.in. : zdawanie wszystkich wagonów na stacji K. na podstawie zawiadomień o wagonach gotowy do zabrania, prowadzenie rejestru z obrotu wagonami na bocznicę (...) Zakładów (...), prowadzenie numerycznego rejestru zawiadomień o wagonach gotowych do zabrania oraz wykazów zdawczych na wagony przyjęte od (...), ścisła współpracy a ze służbami ruchowo-handlowymi stacji K. celem niedopuszczenia do zagrożeń występowania postojowego wagonów, kierowanie pracą brygad transportowych i obsługi bocznic, kontrola obsługi bocznic, zarządzanie zakładowymi urządzeniami transportowymi takimi jak: bocznic, lokomotywy, wagi, wagony, nadzór nad bieżącym odbiorem, przyjmowaniem i ważeniem przesyłek drobnicowych ze stacji kolejowej, kontrola nad właściwym przygotowaniem wagonów do załadunku, drutowanie drzwi i nakładanie plomb na wagony, terminowy załadunek i wyładunek wagonów i cystern, okresowa kontrola ksiąg wagowych pod względem prawidłowości ich prowadzenia, sporządzanie harmonogramów pracy brygad transportowych i obsługi

boczniczy, odbiór przesyłek wagonowych na punkcie zdawczo-odbiorczym boczniczy kolejowej stacji K. oraz kierowanie pracą zakładowego transportu kolejowego.

(dowód: aneks z dnia 1.09.1986r.-k. B.6-B7. akt osobowych powoda, zeznania świadków: B. D.-k.41, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:04:14-00:16:31, E. M.-k. 41-42, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:16:31-00:28:37, W. S.-k. 42-43, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00: 28:37-00:42:13, przesłuchanie powoda G. S.-k.43-44,e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:44:00-00:54:53)

Dwukrotnie- w grudniu 1986r. oraz w kwietniu 1988r.- za szczególny wkład pracy i zaangażowanie na w/wym. stanowisku w dziale (...), powód otrzymał od pracodawcy nagrodę pieniężną.

(**dowód** - zawiadomienie o przyznaniu nagrody z dnia 23.12.1986r.-k. B.14 akt osobowych powoda, zawiadomienie o przyznaniu nagrody z dnia 29.04.1988r.-k. B.22 akt osobowych powoda)

Od dnia 1 stycznia 2000r. powód, w pełnym wymiarze czasu pracy, rozpoczął pracę na innym stanowisku, tj. na stanowisku „spedytor-zmianowy”, przy czym zakres jego obowiązków na nowym stanowisku pracy nie różnił się od obowiązków pracowniczych realizowanych przez powoda na dotychczasowym stanowisku „mistrz transportu kolejowego”.

(dowód- świadectwo pracy powoda z dnia 18.05.2016r.-k. C.13 akt osobowych powoda, opis stanowiska pracy– k. B.61 akt osobowych powoda, zeznania świadków: B. D.-k.41, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:04:14-00:16:31, E. M.-k. 41-42, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:16:31-00:28:37, W. S.-k. 42-43, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00: 28:37-00:42:13, przesłuchanie powoda G. S.-k.43-44,e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:44:00-00:54:53)

Razem z powodem u pozwanego pracowali: w latach 1985-1999- świadek W. S.-pracownik zakładowej kolejki oraz w okresie od 1986r. do 1999r.- świadek B. D., wagowa kolejowa. Obowiązki pracownicze zmuszały także powoda do częstych kontaktów z zatrudnioną przez (...) na stacji kolejowej w K. w latach 1989-2007, na stanowisku spedytora, świadek E. M..

(dowód -zeznania świadków: B. D.-k.41, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:04:14-00:16:31, E. M.-k. 41-42, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00:16:31-00:28:37, W. S.-k. 42-43, e-protokół rozprawy z dnia 26.01.2017r.-min. 00: 28:37-00:42:13)

W zaświadczeniu wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 2 maja 2016r. wystawionym przez pozwanego, wskazał on, że G. S., pracując w pozwanym Zakładach (...) S.A. w K. od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 30 kwietnia 2016r., w okresie od dnia 1 stycznia 2009r do dnia 30 kwietnia 2016r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał u pozwanego prace o szczególnym charakterze, tj. prace bezpośrednio przy ustawianiu drogi przebiegu pociągów i pojazdów metra (dyżurny ruchu, nastawniczy, manewrowy, ustawiacz, zwrotniczy, rewident taboru bezpośrednio potwierdzający bezpieczeństwo pociągu, dyspozytor ruchu metra, dyżurny ruchu i stacji metra).

(dowód - zaświadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 2.05.2016r.-k.C.5 akt osobowych powoda)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż podstawą materialnoprawną roszczenia powoda był art. 97 § 21 k.p., zgodnie z którym pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W myśl § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania(Dz. U Nr 60,poz. 282), pracodawca w ciągu 7 dni od otrzymania wniosku pracownika powinien się do niego ustosunkować, wydając pracownikowi nowe świadectwo pracy, a w razie odmowy sprostowania świadectwa pracy powiadomić o tym pracownika na piśmie. Nieuwzględnienie wniosku w sprawie sprostowania

świadczenia pracy daje dopiero pracownikowi prawo do wystąpienia w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o odmowie sprostowania z żądaniem do sądu pracy. O dopuszczalności wystąpienia z powództwem z art. 97 § 21 k.p. decyduje więc w pierwszym rzędzie spełnienie warunków formalnych, tj. wyczerpanie wyżej wskazanego postępowania reklamacyjnego. Sąd przy rozpoznawaniu powództwa o sprostowanie świadectwa pracy, bada bowiem w pierwszej kolejności dochowanie przez pracownika terminu do wystąpienia z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy, a następnie dochowanie terminu do wystąpienia z powództwem do Sądu. Tym samym należy skonstatować, iż przed wyczerpaniem trybu reklamacyjnego sądowa droga dochodzenia sprostowania świadectwa pracy jest niedopuszczalna. W analizowanej sprawie powód wyczerpał postępowanie reklamacyjne, dochował wskazanych wyżej ustawowych terminów, a skoro pozwany odmówił powodowi sprostowania świadectwa pracy z dnia 18 maja 2016r., zatem rolą Sądu w niniejszym postępowaniu było – w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe-ustalić, czy kwestionowane świadectwo pracy G. S. rzeczywiście nie zawiera w ust. 4 pkt 8 prawdziwej i kompletnej treści dotyczącej wykonywania przez powoda, w okresie od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1999r., prac zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związanych z utrzymaniem ruchu pociągów, która winna się tam znaleźć, a się nie znalazła.

Przed przystąpieniem jednak do analizy wyników postępowania dowodowego i wysnutych na ich podstawie wniosków, w ocenie Sądu, wypada odnieść się do podniesionego przez pozwanego braku interesu powoda w żądaniu ustalenia, że we wskazanym w pozwie okresie wykonywał on u pozwanego pracodawcy prace w warunkach szczególnych. Otóż - zdaniem Sądu-powyższy zarzut pozwany wysunął z- często przytaczanych w orzecznictwie sądów powszechnych-orzeczeń Sądu Najwyższego wydanych w takich chociażby sprawach, jak sprawy o sygn. akt: I CR 2/93, I PZP 565/94, III PZP 19/87, III PZP 17/78 czy I PZP 4/09. Należy jednak podkreślić, iż powód swoje roszczenie dochodzone w niniejszym procesie skonstruował jako żądanie sprostowania świadectwa pracy z dnia 18 maja 2016r. poprzez umieszczenie w nim informacji o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych. Pracownik ma bowiem obowiązek sprawdzić otrzymane świadectwo pracy i kwestionować zawarte w nim wadliwości (vide: wyrok SN z dnia 20 czerwca 2011 roku, I PK 210/10, LEX nr 1001279), powodowi zatem jak najbardziej przysługiwało prawo żądania sprostowania świadectwa pracy poprzez umieszczenie w nim informacji o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych. W związku z powyższym roszczenia G. S. przedstawionego w pozwie nie można było -w ocenie Sądu- traktować jako żądania ustalenia pracy w warunkach szczególnych i oddalić powództwo – tak, jak tego żądała strona pozwana- z powołaniem na brak interesu prawnego powoda w dochodzeniu ustalenia. Zdaniem Sądu takie postępowanie byłoby nieuprawnione i prowadziło do nierozpoznania istoty sprawy.

Wracając jednak do kwestii przedstawionego wyżej stanu faktycznego analizowanej sprawy, to stan ten Sąd ustalił na podstawie wyżej przywołanych dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powoda, których prawdziwości żadna ze stron postępowania nie kwestionowała oraz zeznań świadków B. D., E. M. i W. S., którzy pracowali w spornym okresie razem z powodem oraz zeznań samego powoda G. S.. Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków oraz powoda, bowiem były one spójne, logiczne, uzupełniały się wzajemnie, znajdowały też potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach z dokumentów, a ponadto świadkowie, co istotne, pracując bezpośrednio z powodem opisali jego pracę na podstawie własnych obserwacji.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż powód od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1999r. pracował w pozwanym zakładzie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako mistrz zmianowy transportu kolejowego, a od dnia 1 września 1986r.-nie zaś jak twierdził w pozwie, od początku swojego zatrudnienia u pozwanego, tj. od dnia 1 kwietnia 1985r.- zgodnie z „Anekssem do Karty zadań, uprawnień i odpowiedzialności stanowiska pracy” do obowiązków pracowniczych powoda na w/wym. stanowisku należało de facto wykonywanie prac, o których mowa w punkcie 13 działu VIII załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze(Dz. U Nr 8, poz.43), tj. prac zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związanych z utrzymaniem ruchu pociągów, tyle że w zakładzie tłuszczowym, jakim była strona pozwana. Prace wykonywane przez powoda w okresie – tak, jak to wyżej wskazał Sąd- od dnia 1 września 1986r. do końca zatrudnienia powoda na stanowisku „mistrz zmianowy transportu kolejowego”, tj. do dnia 31 grudnia 1999r., w ocenie Sądu- nie

różniły się od typowej pracy pracowników kolei, np. dyżurnego, manewrowego, nastawniczego czy ustawiacza. Należy podkreślić, iż formalny angaż pracownika, który nie odpowiada rodzajowo pracy przez niego wykonywanej, czy też nazwa stanowiska zajmowanego przez pracownika oraz branża przemysłu, dla której świadczy on konkretne usługi, nie mają istotnego znaczenia dla oceny, czy dana osoba pracowała w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Decydujące znaczenie w tej kwestii ma tylko i wyłącznie rodzaj pracy powierzonej pracownikowi i przez tego pracownika wykonywanej oraz to, czy praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionej w wykazie stanowiącym załącznik do wskazanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Zdaniem Sądu dokumenty osobowe powoda oraz zeznania świadków potwierdziły fakt pracy G. S. w służbach kolejowych związanych z utrzymaniem ruchu pociągów w pozwanych Zakładach (...) i dlatego też -skoro należą one do kategorii prac wykonywanych w szczególnych warunkach- powinny one zostać przez pozwanego zamieszczone w wydanym powodowi świadectwie pracy z dnia 18 maja 2016r. Tak się jednak nie stało i dlatego też , mając na uwadze powyższe ustalenia i wnioski, Sąd – na podstawie art. 97 § 21 k.p. w zw. z § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz.U. Nr 60, poz.. 282)- orzekł jak w punkcie 1 wyroku, a w pozostałej części powództwo o sprostowanie świadectwa pracy w żądanym zakresie, ale za okres od dnia 1 kwietnia 1985r. do dnia 31 sierpnia 1986r.-jaki nieudowodnione i tym samym bezzasadne- oddalił, orzekając jak w punkcie 2 wyroku.

I., dnia 27 lutego 2017r.

SSR Alicja Lisi